

Міністерство освіти і науки України
Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка
Факультет фізичної культури
Кафедра теорії і методики фізичного виховання

Дипломна робота (проект)
магістра

з теми: «ФОРМУВАННЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ОСОБИСТОСТІ
СТУДЕНТА ЗАСОБАМИ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ»

Виконав: студент 2 курсу, групи FK1-M19
спеціальності 014 Середня освіта (Фізична культура)
Аскеров Руслан Адамович
Керівник: Чобітько М.Г., доктор педагогічних наук,
професор
Рецензент: Зубаль М.В., кандидат наук з фізичного
виховання та спорту, доцент

Кам'янець-Подільський – 2020 рік

ЗМІСТ

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ.....	3
ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ОСОБИСТОСТІ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ	7
1.1 Формування фізичної культури особистості студента у процесі фізичного виховання	7
1.2 Стан формування фізичної культури особистості студентів в сучасній науці.....	17
1.3 Мотивація як основа для формування фізичної культури особистості студентів	23
РОЗДІЛ 2 МЕТОДИ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ.....	32
2.1 Методи дослідження	32
2.2 Організація дослідження	45
РОЗДІЛ 3 РІВЕНЬ СФОРМОВАНOSTІ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ОСОБИСТОСТІ СТУДЕНТА ТА ЇЇ ОЦІНЮВАННЯ	49
3.1 Зміст і організація фізичного виховання, спрямованого на формування фізичної культури особистості студента	49
3.2 Рівні сформованості фізичної культури особистості студентів	54
ВИСНОВКИ.....	67
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	71

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ

- МОН - Міністерство освіти і науки; ЗВО – заклад вищої освіти;
ФВ – фізичне виховання;
ФКО – фізична культура особистості; ЧСС – частота серцевих скорочень;
ЖЄЛ - життєва ємність легенів;
ЕГ - експериментальна група; КГ - контрольна група;
Mx - середнє арифметичне;
Sx - стандартне відхилення середнього арифметичного; Sms - стандартна похибка вибіркового середнього; $X_{\max} \div X_{\min}$ - розмах варіації;
P - показник достовірності.

ВСТУП

Актуальність теми. Сучасні умови розвитку українського суспільства висувають нові вимоги до молодого покоління. Україні сьогодні вкрай необхідні громадяни з високим рівнем освіченості, самосвідомості, культури й здоров'я, соціальної активності, здатні сприймати загальнолюдські цінності, діяти свідомо і відповідально, творчо, продуктивно та довго працювати в будь-якій галузі соціальної практики (Національна стратегія з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року).

Молоді люди часто мають незадовільний стан здоров'я, низьку фізичну підготовленість, фізичну та розумову працездатність. Рівень фізичної підготовленості більшості молодих людей нижчий за середній, обсяги рухової активності суттєво нижчі від рекомендованих (Ю. О. Павлова, 2016; А. С. Андрес, 2017). За даними Міністерства охорони здоров'я України, у 2 % молодих людей віком 17–18 років спостерігаються функціональні відхилення в серцево-судинній системі, у 17 % – захворювання органів травлення (М. І. Євтух, 2012), у 10 % – захворювання ендокринної системи (Ю. Козерук, 2013). Загалом понад 50 % молоді має проблеми зі здоров'ям (В. В. Золочевський, 2011). Молоді люди часто не вміють контролювати свій фізичний стан, запобігати захворюванням, добирати вправи для відновлення розумової та фізичної працездатності, виконувати профілактичні вправи; не знають про руховий режим упродовж дня, правил самостійних занять фізичними вправами, елементарних правил техніки безпеки під час виконання фізичних вправ, не володіють вправами для розвитку фізичних якостей (В. Ковальчук, 2012; М. А. Колос, 2014; М. І. Матвієнко, 2017). Тобто нинішній рівень компонентів, які визначають та характеризують фізичну культуру особистості в українських студентів, становить загрозу розвитку українського суспільства.

Велике значення у формуванні особистості належить системі освіти. Фізичну культуру цілеспрямовано формують у процесі фізичного виховання.

Тож варто змінити стратегії, зміст, форми та засоби фізичного виховання в закладах вищої освіти (ЗВО) на ті, які сприятимуть дієвому формуванню фізичної культури особистості студента, що своєю чергою забезпечить соціальну

Попри суттєвий науковий доробок, досі не з'ясованими залишаються основні умови та шляхи формування в студентській молоді фізичної культури особистості в процесі фізичного виховання під час навчання у ЗВО в умовах реформування системи фізичного виховання в освіті. Особливу актуальність має з'ясування складових компонентів фізичної культури особистості, їх змісту й структури, виявлення інформативних критеріїв оцінювання рівня фізичної культури особистості студента. Викладене вище свідчить про необхідність більш широкого дослідження питання формування фізичної культури особистості студентів, що забезпечить реальне поліпшення рівня їх фізичної культури в усіх аспектах.

Об'єкт дослідження: фізичне виховання студентів.

Предмет дослідження: зміст, форми та методи формування фізичної культури особистості студента.

Мета дослідження – обґрунтувати модель формування фізичної культури особистості студентів в умовах реформування системи фізичного виховання у закладах вищої освіти.

Завдання дослідження:

1. Узагальнити сучасні дані з питань формування фізичної культури особистості студентів.
2. Визначити структурні компоненти та критерії оцінювання рівня фізичної культури особистості студентів.
3. Установити рівень сформованості фізичної культури особистості студентів.
4. Розробити програму з фізичного виховання студентів, спрямовану на формування фізичної культури особистості в сучасних умовах реформування системи фізичного виховання у закладах вищої освіти та перевірити її ефективність в межах моделі формування фізичної культури особистості

студентів.

Методи дослідження. Для розв'язання поставлених завдань використано теоретичні, емпіричні та статистичні методи.

Практичне значення роботи полягає в тому, що на основі результатів дослідження розроблено і впроваджено у практику фізичного виховання студентів ЗВО програму з фізичного виховання студентів, спрямовану на формування фізичної культури особистості студентів.

Окрім цього, створено методичні рекомендації для формування фізичної культури особистості студентів, які можуть бути використані в процесі фізичного виховання студентів.

Апробація результатів дослідження. Основні результати дипломної роботи магістра обговорювались на звітній науковій конференції студентів, магістрантів Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка (м. Кам'янець-Подільський 23-24 вересня 2020 року).

Публікації. Результати дослідження за темою кваліфікаційної (дипломної) роботи магістра висвітлені в одній науковій статті.

Структура та обсяг дипломної роботи магістра. Роботу викладено на 78 сторінках, з яких 70 основного тексту, вона містить 12 таблиць, 4 рисунків. Дипломна робота складається з переліку умовних позначень, вступу, трьох розділів, висновків, списку 75 використаних літературних джерел.

ВИСНОВКИ

1. Відомості опрацьованої літератури свідчать про те, що поняття «фізична культура особистості студента» охоплює такі компоненти: функціонально-мотиваційний (що містить показники фізичного здоров'я та фізичної підготовленості), пізнавальний (знання, уміння та навички з фізичного виховання) та поведінковий (участь у різних формах фізичного виховання).

Фахівці вивчають окремі показники фізичної культури особистості студента, водночас фактично відсутні наукові дані щодо вагомості і значущості структурних компонентів фізичної культури особистості студентів закладів вищої освіти. Досі не з'ясованими залишаються питання організаційно- методичних умов та шляхів формування фізичної культури особистості студентів в умовах реформування системи фізичного виховання в закладах вищої освіти.

2. З'ясовано критерії оцінювання рівня фізичної культури особистості студента: відвідування занять із фізичного виховання (30 балів); самостійні заняття оздоровчої спрямованості (20 балів); фізична підготовленість (12 балів); фізичне здоров'я (10 балів); уміння і навички з фізичного виховання (10 балів); знання з фізичного виховання (7 балів); фізкультурно-оздоровчі заходи (6 балів); спортивні секції (5 балів). Загальна сума показників становить 100 балів.

З'ясовано коефіцієнти значущості кожного структурного компонента фізичної культури особистості студента. Найвищий коефіцієнт значущості в структурі фізичної культури особистості студента відповідає поведінковому компоненту і становить 61 %, функціонально-мотиваційний компонент – 22 % коефіцієнта значущості. Найменший коефіцієнт значущості припадає на пізнавальний компонент, який дорівнює 17%.

3. Установлено, що студентам притаманний нижчий за середній рівень сформованості фізичної культури особистості ($34,01 \pm 17,08$ бала), що свідчить про необхідність його поліпшення.

З'ясовано, що низькими були показники розвитку усіх трьох компонентів фізичної культури особистості обстежених студентів: пізнавального – 36,5 %, поведінкового – 29,4 % та функціонально- мотиваційного – 21,2 %. Студенти (44,96 %) пропускали обов'язкові (академічні) заняття з фізичного виховання, більшість із них не виконували фізичних вправ самостійно (80,27 %), не займалися в спортивних секціях (87,45 %). Більшість студентів мала низький рівень соматичного здоров'я (75,99 %), низький рівень фізичної підготовленості (66,40 %). Середня оцінка за фізичну підготовленість наближалася до оцінки «погано» (становила 1,7 бала). Більшість студентів (92,8 %) не вміли контролювати свій фізичний стан, (88,0 %) запобігати захворюванням та травмам, надавати першу медичну допомогу. Пріоритетні питання для фізичної культури особистості – правила самостійних занять фізичними вправами (87,2 %) та методики розвитку фізичних якостей (88,8 %) – виявилися найгірше засвоєними. Натомість молоді люди добре орієнтувалися в питаннях, значущість яких для фізичної культури особистості студента вважається низькою (з методики проведення українських рухливих ігор, забав, танців, звичаїв, основ української спортивної термінології).

4. Розроблено та перевірено програму з фізичного виховання студентів, спрямовану на формування фізичної культури особистості студента. У змісті експериментальної програми передбачено формування фізичної культури особистості студентів у сучасних умовах реформування системи фізичного виховання у закладах вищої освіти.

Авторська програма містила навчальний матеріал із теоретичного, практичного розділів, індивідуальної роботи, самостійної роботи та контрольного розділу. Експериментальна програма відрізнялася від традиційної змістом викладу матеріалу, його плануванням, кількістю годин за розділами програми, посиленням розвитком фізичних якостей, залученням студентів до самостійної роботи та розвитком умінь і навичок із фізичного виховання, важливих у формуванні фізичної культури особистості, проте не передбачено використання додаткових навчальних годин. Обсяги академічного часу, відведені в авторській

програмі на формування фізичної культури особистості студента, визначено відповідно до ступеня важливості окремих знань і вмінь, необхідних для формування фізичної культури особистості студента. Особливу увагу приділено формуванню недостатньо сформованих показників фізичної культури особистості студентів (функціонально-мотиваційного компонента).

Після використання новоствореної програми з фізичного виховання студентів спостережено підвищення загального рівня сформованості фізичної культури особистості студентів ЕГ на 27,68 бала ($p < 0,001$). Рівень фізичної культури особистості студента наприкінці експерименту відповідав вищому за середній рівневі (61,94 бала).

У студентів КГ під впливом традиційної програми занять загальний рівень фізичної культури особистості студента поліпшився на 5,39 бала і становив 39,17 бала, що відповідало нижчому за середній рівневі фізичної культури особистості студента, проте поліпшення не підтвердилося статистично.

Суттєве зростання в ЕГ кількості студентів із високим (на 36,15 %) та вищим за середній рівнями фізичної культури особистості студента (на 31,15 %) відбулося за рахунок зменшення осіб із середнім, нижчим за середній і низьким рівнями. Достовірність розбіжностей між показниками після завершення педагогічного експерименту свідчить про ефективність програми з фізичного виховання, спрямованої на формування фізичної культури особистості студента.

Під впливом розробленої експериментальної програми виявлено достовірні ($p < 0,01 - 0,001$) зміни показників компонентів фізичної культури особистості студентів ЕГ. Так, рівень фізичної підготовленості зріс на 20,85 %, показники фізичного розвитку поліпшилися на 39,23 %, рівень фізичного здоров'я підвищився на 23,32 %, знань з фізичного виховання – на 31,64 %, частота самостійних занять фізичними вправами збільшилася на 35,25%, участь студентів у фізкультурно-оздоровчих заходах – на 45,17 %, уміння і навички з фізичного виховання поліпшилися – на 35,88 %.

Достовірні ($p < 0,01 - 0,001$) зміни показників компонентів фізичної культури особистості студентів свідчать про переваги розробленої експериментальної

програми з фізичного виховання студентів, спрямованої на формування фізичної культури особистості студента в умовах реформування системи фізичного виховання у закладах вищої освіти.

5. Модель формування фізичної культури особистості студента в сучасних умовах реформування системи фізичного виховання у закладах вищої освіти складається з трьох блоків. Перший блок містить структурні компоненти фізичної культури особистості студента: функціонально-мотиваційний (складається з показників рівня сформованості фізичної підготовленості та фізичного здоров'я студентів), пізнавальний (складається з показників знань, умінь та навичок із фізичного виховання); поведінковий (передбачає відвідування академічних занять фізичного виховання, участь у самостійних заняттях оздоровчої спрямованості, у фізкультурно-оздоровчих заходах та відвідування спортивних секцій). Другий блок представлено у вигляді програми із фізичного виховання студентів, що складається з організаційно-методичних засад, форм, принципів, засобів і методів фізичного виховання. Третій блок містить спосіб оцінювання фізичної культури особистості студента, який окреслює рівні фізичної культури особистості: низький, нижчий за середній, середній, вищий за середній, високий.

Перспективи подальших досліджень вбачаємо у розробленні та апробації теоретичних, організаційних і методичних аспектів формування фізичної культури особистості студента закладів вищої освіти.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Ажиппо ОЮ, Бондар АС. Особливості рекреаційної та фізкультурно-спортивної діяльності дітей та молоді в Україні. Спортивна медицина. 2014;1:41–6.
2. Азаренков ВМ. Шляхи формування мотивації до занять фізичною культурою у студентів факультету мистецтв. В: Актуальні проблеми фізичного виховання різних верств населення. Зб. наук. пр. Харків: ХДАФК; 2016, с. 12–17.
3. Акишин БА, Васенко НВ. Формирование у студентов мотивационно-ценностного отношения к физической культуре. Теория и практика физической культуры. 2008;12:77–9.
4. Амосов ММ. Роздуми про здоров'я. Київ: Здоров'я; 1990. 168 с.
5. Амосов НМ, Мурахов ІВ. Сердце и физические упражнения. Киев: Здоров'я; 1985, с. 38–9.
6. Андрес А, Федак О, Максим'як Я. Професійно-важливі якості фахівців галузі інформаційних технологій та їх формування засобами фізичного виховання. Спортивна наука України [Інтернет]. 2019 [цитовано 2019 Січень 10]; 1. Режим доступу: <http://snu.ldufk.edu.ua>.
7. Андрес АС. Спритність та показники уваги студентів інституту інформаційних технологій. В: Цось А, редактор. Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві. Зб. наук. праць Східноєвроп. нац. ун-ту ім. Лесі Українки. Луцьк: 2019; 1(45), с. 55–61.
8. Андрес АС. Фізичне виховання студентів з урахуванням рівня фізичної підготовленості. Фізичне виховання студентів. Луцьк: 2017;3, с.103–6.
9. Анікеев ДМ. Аналіз способу життя сучасної студентської молоді. В: Приступа Є, редактор. Молода спортивна наука України. Зб. наук. пр. з фізичної культури та спорту. Львів; 2010; 14;2, с. 10–4.
10. Анікеев ДМ. Проблеми формування здорового способу життя

студентської молоді. В: Єрмаков СС, редактор. Педагогіка, психологія та

медико-біологічні проблем. фізичного виховання та спорту. Наук. монограф. Харків; 2009;5, с. 6–9.

11. Анікєєв ДМ. Рухова активність у способі життя студентської молоді [автореферат]. Київ; 2012. 20 с.

12. Апанасенко ГЛ, редактор. Экспресс-скрининг уровня соматического здоровья детей и подростков В: Эволюция биоэнергетики и здоровье человека. Санкт-Петербург: Петрополис; 1992, с. 107–121.

13. Апанасенко ГЛ. Эволюция биоэнергетики и здоровье человека. Санкт-Петербург: Петрополис; 1992. 123 с.

14. Безверхня ГВ, Маєвський МІ. Мотивація до занять фізичним вихованням студенток педагогічних спеціальностей. Спортивний вісник Придніпров'я. 2015;1:10–5.

15. Вимоги до системи фізичного виховання дітей, учнівської і студентської молоді України: наказ Міністерства освіти України №188 від 25.05.1998 р.

16. Винник ВД. Особливості формування інтересу та мотивації до занять фізичним вихованням. Теорія та методика фізичного виховання. 2010;12:39–42.

17. Винничук ОТ. Фізична культура в освітній практиці Буковини кінця ХІХ – початку ХХ століття. В: Наукові записки Тернопільського нац. пед. ун-ту імені Володимира Гнатюка. Серія: Педагогіка. Тернопіль; 2014; 52, с. 17– 23

18. Власов ГВ. Формування здорового способу життя студентів вищих медичних навчальних закладів. Донецьк; 2013. 155 с.

19. Волков ВЛ. Розвиток фізичних здібностей студентів у системі фізичної підготовки: монографія. Київ: Освіта України; 2011. 420 с.

20. Волкова ЛМ, Давиденко ДН. Физическая культура студентов: состояние и пути совершенствования: монография. Санкт-Петербург: СПб ГПУ; 2013. 153 с.

21. Глагощук ОГ, Тонконог ВМ, Бейгул Ю. Фізична культура в житті сучасної студентської молоді. В: Актуальні проблеми фізичного виховання студентів в сучасних умовах. Матеріали Регіон. наук.-практ. конф. Дніпропетровськ; 2013, с. 64–72.
22. Глагощук ОГ. Педагогічні умови вдосконалення культури зміцнення здоров'я студентів в системі фізичного виховання у вищому навчальному закладі [автореферат]. Київ; 2008. 24 с.
23. Головченко ГТ, Бондаренко ТВ. Формирование личности специалиста средствами физического воспитания. Харьков: ХК; 2001. 156 с.
24. Гончар ПІ. Організаційно-методичні умови формування мотивації студентів інститутів фізичної культури до професійно-прикладної фізичної підготовки [автореферат]. Дніпропетровськ; 2013. 19 с.
25. Горащук ВП. Теоретичні і методологічні засади формування культури здоров'я школярів [автореферат]. Харків; 2004. 46 с.
26. Горбенко О. Фізична культура як цінність українського суспільства. В: Молода спортивна наука України. Зб. наук. пр. з галузі фіз. культури та спорту. Львів: ЛДІФК; 2000;4, с. 7–9.
27. Грибан ГП. Аналіз рухової активності студентів спеціального навчального відділення. Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. 2012;2:25–8.
28. Гринченко ІБ. Професійна підготовка майбутніх учителів фізичної культури в нових умовах. В: Вища освіта України у контексті інтеграції до європейського освітнього простору. Київ; 2011, с. 84–93.
29. Гружеский ВО. Доцільність використання інноваційних технологій у формуванні особистісно-орієнтованої мотивації студентів до фізичного виховання. Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. 2014; 3:19–24.
30. Деделюк НА, Цьось АВ. Традиції фізичного виховання в Київській Русі: монографія. Луцьк: Волинь обл. друк; 2004. 192 с.
31. Дейнеко АХ. Формування культури рухової діяльності в учнів

п'ятих та шостих класів засобами основної гімнастики [дисертація]. Харків; 2015. 257 с.

32. Денисова ЛВ, Хмельницкая ИВ, Харченко ЛА. Измерения и методы математической статистики в физическом воспитании и спорте: учеб. пособие для вузов. Киев: Олимпийская литература; 2008. 127 с.

33. Долбишева НГ. Теоретико-методичні основи формування знань про фізичне здоров'я в системі фізичного виховання у старшокласників [автореферат]. Київ; 2006. 24 с.

34. Драгнєв ЮВ. Формування культури здоров'я студентів в умовах комп'ютеризації навчання: монографія. Луганськ: ЛНУ імені Лесі Українки; 2009. 272 с.

35. Дудоров ВВ. Формирование ценностных ориентации в сфере физической культуры [диссертация]. Санкт-Петербург; 2000. 231 с.

36. Дуркин ПК. Личная физическая культура и здоровье человека: учеб. пособие для вузов. Архангельск: Изд-во АГТУ; 2005. 102 с.

37. Дуркин ПК. Основные закономерности формирования физической культуры у студентов вузов. В: Феномен развития в науках о человеке. Материалы III Междунар. науч.-практ. конф. Пенза; 2006, с. 38–40.

38. Дуркин ПК. Спортивно ориентированное физическое воспитание студентов как перспективное направление формирования физической культуры личности. В: Проблемы и перспективы физического воспитания и студенческого спорта в условиях модернизации высшей школы. Тез. докл. VI Всерос. науч.-практ. конф. Казань: Стар; 2007, с. 109–110.

39. Ермакова ТС. Формирование культуры здоровья будущего учителя в польских учебных заведениях. Физическое воспитание студентов. 2014;5:14–9.

40. Євтух МІ, Григус ІМ. Поліпшення функціонального стану студентів за допомогою запропонованої методики оздоровлення. Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. 2012;11:34–37.

41. Єдинак Г.А. Деякі теоретико-методичні аспекти посилення мотивації студентів до систематичної фізичної активності оздоровчої спрямованості. В: Вісник Чернігів. Нац. пед. ун-ту. Серія: Педагогічні науки. Фізичне виховання та спорт. Зб. наук. пр. Чернігів: 2014;3(118), с. 109–113.
42. Єдинак Г.А. Стан сформованості установки студентів факультету фізичної культури на здоровий спосіб життя. В: Актуальні проблеми розвитку спорту для всіх: досвід, досягнення, перспективи. Матеріали IV Міжнар. наук.- практ. конф. Тернопіль; 2012, с. 266–9.
43. Жуковський Є.І. Підготовка майбутніх учителів фізичної культури до організації самостійної фізкультурно-оздоровчої діяльності школярів [автореферат]. Житомир; 2014. 22 с.
44. Завидівська Н, Ополонець О. Шляхи оптимізації фізкультурно-спортивної діяльності студентів вищих навчальних закладів. В: Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві. Зб. наук. пр. Луцьк; 2010;2, с. 50–4.
45. Завидівська НН. Особливості класифікації компетенцій здоров'язбереження у системі фізичного виховання студентської молоді. В: Вісник Чернігів. нац. пед. ун-ту. Серія: Педагогічні науки. Фізичне виховання та спорт. Зб. наук. пр. Чернігів; 2016;2(139), с. 63–7.
46. Завидівська НН. Теоретико-методичні засади фундаменталізації фізкультурно-оздоровчої освіти студентів у процесі здоров'язбережувального навчання [дисертація]. Київ: Нац. пед. ун-т імені М. П. Драгоманова; 2013. 509 с.
47. Зайдовий П.В. Актуальні проблеми співпраці фізкультурних і релігійних організацій у фізичному вихованні молоді (ідейно-філософський аспект). В: Єрмаков СС, редактор. Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. Зб. наук. пр. Харків; Донецьк; 2005;10, с. 80–82.
48. Закон України «Про фізичну культуру і спорт». Київ, 1993. 21 с.
49. Закон України «Про фізичну культуру і спорт». Відомості

Верховної Ради України. 2015;11:75.

50. Закурин ЛВ. Формирование потребности к занятиям физической культурой у студентов технического вуза на основе использования рейтинговой системы оценивания. Шуя; 2005. 188 с.

51. Захаріна ЄА. Формування мотивації до рухової активності у процесі фізичного виховання студентів вищих навчальних закладів [автореферат]. Київ; 2008. 22 с.

52. Зациорский ВМ. Основы спортивной метрологии. Москва; Физкультура и спорт: 1979. 152 с.

53. Золочевський ВВ. Виховання у студентської молоді потреби в руховій активності засобами фізкультурно-оздоровчих заходів у режимі дня. Теорія та методика навчання та виховання. 2011; 28:61–67.

54. Іванова ЛІ. Підготовка майбутніх учителів фізичної культури до фізкультурно-оздоровчої роботи з учнями загальноосвітніх навчальних закладів [автореферат]. Київ; 2007. 24 с.

55. Івашук ЛЮ. Валеологія: навч. посіб. Тернопіль: Навчальна книга– Богдан; 2010. 400 с.

56. Ільків ОС. Формування інформаційної культури студентів аграрних закладів освіти I–II рівнів акредитації [автореферат]. Київ; 2003. 22 с.

57. Круцевич Т, Марченко О. Сформованість цінностей індивідуальної фізичної культури студентів різних відділень ВУЗу. Спортивний вісник Придніпров'я. 2008; 3; 4:103–7.

58. Круцевич Т, Пангелова Н. Сучасні тенденції щодо організації фізичного виховання у вищих навчальних закладах. Спортивний вісник Придніпров'я. 2016;3:109–114.

59. Кубай Г.В. Організаційно-методичні засади залучення студентів медичних коледжів до рухової активності у процесі фізичного виховання [дисертація]. Івано-Франківськ; 2016. 223 с.

60. Матвієнко МІ. Формування умінь та навичок до самостійних занять фізичними вправами студентів педагогічних університетів [дисертація].

Київ; 2017. 233 с.

61. Матукова ГІ. Формування фізичної культури студентів вищих навчальних закладів у позааудиторний час [автореферат]. Кіровоград; 2003. 21 с.

62. Петрица П. Динаміка захворюваності студентів груп фізичної реабілітації по нозологіям. В: Фізична культура, спорт та здоров'я нації. Зб. наук. пр. Вінницького держ. пед. ун-ту імені Михайла Коцюбинського. Вінниця; 2015;19;1, с. 635–9.

63. Приступа ЄН, Олексюк ММ. Основи періодизації української народної фізичної культури. В: Тези звітної наук.-практ. конф.викладачів ЛДІФК за 1994 р. Львів; 1995, с. 5.

64. Приступа ЄН. Народна фізична культура українців. Львів: УСА; 1995. 254 с.

65. Тести і нормативи для проведення щорічного оцінювання фізичної підготовленості населення України: постанова Кабінету Міністрів України від 9 грудня 2015 р. № 1045.

66. Тогобицкая ДН. Основы математической статистики и ее использование при обработке данных в сфере физической культуры и спорта: метод. реком. Днепропетровск: Вета; 2009. 63 с.

67. Томенко ОА. Теоретико-методологічні основи неспеціальної фізкультурної освіти учнівської молоді [автореферат]. Київ; 2012. 39 с.

68. Шиян БМ. Теорія і методика фізичного виховання школярів. Тернопіль: Навчальна книга – Богдан; 2001. Частина 1. 272 с.

69. Шиян БМ. Теорія і методика фізичного виховання школярів. Тернопіль: Навчальна книга – Богдан; 2002. Частина 2. 248 с.

70. Markarian ES. The Primary Goal of Philosophy in the XXI Century (Philosophy and Science on Survival and Development). International Academy for Philosophy; 2006.

71. Markarian ES. Ways of Perceiving Sociocultural Pattern of Life. An Autobiographical Essay; 2006.

72. Moreno JA, Gonzalez-Cutre D, Martin-Albo J. Motivation and

performance in physical education: an experimental test. *Journal of Sports Science and Medicine*. 2010;9;1:79–85.

73. Pavlova Iu, Nalyvayko N, Vynogradskyi B, Okopnyi A, Kit L. Anthropometric and cardiorespiratory indicators for the evaluation of the ukrainian youth health. *The European Proceedings of Social & Behavioural Sciences*. 2017; Vol. XXXVI. p. 424–431.

74. Pavlova Iu, Vynogradskyi B, Kurchaba T, Zikrach D. Influence of leisure-time physical activity on quality of life of Ukrainian students. *Journal of Physical Education and Sport*. 2017;17:3, p. 1037–1042.

75. Petrytsa P. Assessment of the Formation of a Student's Personal Physical Culture. *Intellectual Archive*. 2017;6;4:62–8. (ISSN: 1929-4700).